

Pamfil și Maria Bilțiu

Strigături

1.

Când am fost în vremea me,
Ceteră nu-m trebuie,
Că era gurița me.
Cetera-i o doagă re,
Gura me mai mult plăte(ște).
Cetera-i o doagă spartă,
Gura me plăte(ște) o vacă.

Udrișan Ileana, 83 ani, Cornești, 1995.

2.

Cât îi lumuța de largă,
N-ai găsi o cioară albă,
Numa cioară mohorâtă,
Noră, la soacră, urâtă.
De-a aduce munți-n tindă,
Ie tăt n-o lucrat nemică.
Munți să-i fi surupat,
Ie, nemică, n-o lucrat.

Udrișan Ileana, 83 ani, Cornești, 1995.

3.

- Inimă supărăcioasă,
Ce Ț-aș da să fii voioasă?
- Să-m dai binele lumii,
Cum am fost, altu n-oi si,
Să-m dai binele, din țară,
Cum am fo, n-oi mai si iară.
Inimă, di ce nu mori,
De năcaz, de-atâtea ori?

Ivănciuc Mihai, 86 ani, Cornești, 1995.

4.

Când ședei bade, cu mine,
De tri ori ți-era mai bine.
Casa-ț era văruiță,
La poartă aveai oglindă.
Când ieșem io, pă uliță,
Tu păun, io păuniță.
Când ieșei, la ulicioară,
Tu păun, io păunioară.
Da de când șezi, cu hâda,
Casa ți grăjdiuț de cai,
La poartă oglindă n-ai.
Când ieșiț voi, la uliță,
Tu păun și hâda mâtă.
Când ieșiț, la ulicioară,
Tu păun și hâda cioară.

Toma Zamfira, 23 ani, Rogoz, 1981.

5.

Și io știu hori hori multe,
Nu poci hori fã pă munte.
Le-aș mai hori și pân sat.
Zâce lumea că-s turbat.

Le-oi hori pă vârș de munte,
La om cu năcașuri multe,
Să steie să mă asculte,
Din năcașuri să mai uite.
Le-oi hori pă fund de vale,
La omuș cu supărare,
Să-i sie de stâmpărare.
C-așa mă stâmpăr și eu,
Când îș supărată rău.

Buda Dochia, 48 ani, Ungureni, 1979.

6.

Măicușă, n-ai ave pace,
Pân ce nu m-ai putut face:
Două fântânele răci,
Între două dealuri săci,
Două fântânele-afunde,
Măicușă-nt-on vârș de munte
Și din picioarele mele,
Să fi făcut scăunele.
Din mânuca me, cea dreaptă,
Păhăraș de băut apă.
Câți oameni ar fi trecută,
Pă scaon ar fi șezută,
Cu paharu-ar fi băută
Și din gură ar fi zăsă:
-Iartă-i, Doamne, păcatu,
Cine-o făcut izvoru.
Iartă-i, Doamne, păcatile,
Cine-o făcut fântânile.

Toma Zamfira, 23 ani, Rogoz, 1981.

7.

Io-s voinicu codrului,
Plugărașu câmpului.

Tătă zua-s pă hotare,
Cer la hâda de mâncare.
Ie-m dă blidu nespălat
Și lingura di su pat.
Io, da rău, m-am supărat
Și cu ele-n cap i-am dat
Și la crâșmă-am alergat.
Vinii, în zori de zuă bat.
-Scoală, scoală, tu Vârvară,
Fost-ai afară de-asară?
Scoală, mulje vacile,
Ca d-altele mândrile.
Câte-s di la noi în sus,
Toate le-o mulș și s-o dus,
Câte-s di la noi, din sat,
Tăte le-o mulș și le-o mânat.
Mere hâda să le mulgă,
Vacile o ieu la fugă.
Mere hâda să le-ntoarne,
Vacile o ieu în coarne.
D-ardă focu mutele.
Lăcomii și io la o sută
Și-m luăi o tută mută.
La sută m-aș tăt uita,
Da nu mă poci de hâda.
Suta șede-n fundu lăzî
Hâda șede-n cornu mesî.
- Du-te, hâdă, di la mine.
- Nu mă duc că șed cu tine.
- Du-te, hâdă, di pă vatră.
- Nu mă duc că-s cununată
Și de capu tău legată.

Bodone Gavril, 50 ani, Oarța de Sus, 1978.

8.

Auz, mamă, câinii bat,
Intră peșătorii-n sat.
Fă, mamă, plăcinte moi,

Da de-o vini și la noi.
Dă-le vin și băătură,
Da de nu m-or căta-n gură,
Că, din sus, măsele nu-s
Și din jos, de mult, n-o fost.
Num-aiesta an de-ar trece,
Ar fi o sută și zăce.

Pop Achim, 44 ani, Rogoz, 1981.

9.

Pă munceii, cei cu piatră,
N-o mai fost păhar cu apă,
Da amu, de-on leac de vreme,
Sânje-o fost, de-o mânat lemne.
Mâna lemne și nuiiele
Și dejite cu unele,
Cu amar trăim, de jele.
Mâna corciuri, cu răchiți
Și dejite, cu veriji,
Din ci mai frumoși voinici.

Ardelean Grigore-Tușnea, 81 ani, Strâmtura, 1981.

10.

Codruluț, cu frunză creață,
Amândoi n-avem viață.
Primăvara, tu-nfrunzăști
Și toamna, te veștejăști,
Io, codrule, bătrânesc.
Frunzăle ți le-ai pierdut,
Io, codrule, mărg în lut.

Ardelean Grigore-Tușnea, 81 ani, Strâmtura, 1981.

11.

Morți tăi, străinătate,
Mult mi-ai fost soră și frate
Și mi-i fi până la moarte.
Dar streinu-i tăt strein,
De l-ai purta tăt în sân,
Nu-i mai faci voia deplin.
Num-odată l-ai pus jos,
A jura că-n sân n-o fost.

Marchiș Terezia, 68 ani, Berința, 1982.

12.

Mi-o trimăs badea Ion,
Din Cluj, din batalion,
Să-i trimăt struț de țitron.
Io i-oi trimete napoi
Veste din sat, de la noi,
Că țitronu s-o scumpit
Și florile di pă rât.
Da i-oi face de țâtruș
Și i l-oi duce-n Lăpuș.
De-acolea mere-a poșta
Și duce-l-a la badea
Și l-a pune-n șapcă-n cui,
Că-i de la mândruța lui.
L-a pune-n șapcă, pă masă,
Că-i de la mândra de-acasă
Și i-oi scrie că-l aștept
Cu doruțu prins în piept,
Până când a libera
Și-a vini și m-a lua.

Picu Domnica, 34 ani, Dobric, 1983.

13.

Cucule, pasăre blândă,
Du-te-n pădure și cântă.
Pă cine-i ave mânie,
Blastămă-l, străin să fie.
Pă cine-i ave alean,
Blastămă-l, străin șohan.
Nu trebe mai mare funie,
Ca streinătatea-n lume.
Nu trebe mai mare pară,
Ca streinătatea-n țară.

Gavriș Firona, 73 ani, Inău, 1984.

14.

Lasă-mă, nu-i bai de-ace,
Peteaua, din coada me,
N-a mai pica pântr-o ace.
Da struțu, din clopu tău,
S-a usca de doru meu.
Iară, bade, tu ti-i-ntoarce
La răchita, ce pălită,
La drăguța, ce urâtă.
La răchita, ce roșie,
La drăguța, ce dintâie.

Tira Maria, 73 ani, Costeni, 1984.

15.

Pă din sus, de Baia Mare,
Trece on căpitan călare,
Căpitanu șuierân,
Militarii tăt plângân.
-Ce plânjeț voi, militari,
Or vi-i dor de fete mari?
Știut-ați voi, feciori, bine,

Când aț dat mâna cu mine,
Că nu-ț mulje oi, la stână.
Nici îț ave fete a mână,
Nici îț cosî pân grădină.

Bozga Cătălina, 79 ani, Larga, 1984.

16.

Strigături satirice

Vorobesc oamenii-n sat,
Că io-i fi talpă la iad.
Talpă la iad cum să fiu,
N-am omorât om de ziu.
Nici am spart capu la nime,
Cu vecinii am trăit bine,
D-apoi cu vecinele,
Ca mâța cu cânele.

Bozga Lucreția, 72 ani, Larga, 1984.

17.

Fost-am asară, a peți,
La fata lui Chichiri.
Chichiri mi-o fogădit:
Șapte sute ș-o junincă
Ș-on ol de țanut horincă.
Șapte sute ș-on fârtai
Ș-o dărabă de mălai,
Na, mânâncă, măi, Mihai.

Tira Maria, 73 ani, Costeni, 1984.

18.

Fost-am să mă spovedesc,
La on popă unguresc,
Să văd bine-i să trăiesc.

Birtoc Petru, 20 ani, Sat Șugătag, 1973.

Fost-am hâd și n-am fost prost
Ș-am trăit cu cel frumos.
De-aș fi prost precum îs hâd,
Vai, demult aș fi murit.

Florian, 75 ani, Vima Mică, 1982.

19.

S-o dus cucu, di p-aici
Și și-o lăsat puii mici.
I-o lăsat, lâng-o tulpină,
Să-i crească mamă streină.
Vine cucu la o vreme,
Găsește puii cu pene
Și el, de părere bună,
Cântă-n codru, de răsună.

Tira Ruxandra, 34 ani, Inău, 1984.

20.

Cunoscutu-mi-am vreme,
Din copilăria me,
Că mi-a fi nărocu-așe.
M-am visat, când am fo mică,
M-am visat într-o pădure,
Culegând bureț și mure.
Bureți-s cărările,
Murea-i supărările.

Bureți-s cărare lungă,
Murea-i supărare multă.
Bureți-s cărare lată,
Murea-i să fii supărată,
Că n-am mamă, nici am tată,
Nici am fraț, nici am surori,
Gânești c-am picat, din nori.

Pintea Afimia, 55 ani, Cupșeni, 1984.

21.

Spune-i, bade, la mă-ta,
Să-ngrădească gredina,
Tăt cu pari și cu nuiele,
Nu cu-atâtea vorbe răle,
Că io atuncea i-oi fi noră,
Când a crește-n pod holboră
Ș-atuncea ț-oi fi nevestă,
Când a crește și-n fereastă.
Crească-ț, bade, iarbă-n prag,
Că n-oi vini să ț-o calc.

Filip Maria, 75 ani, Cupșeni, 1984.

22.

Frunză verde, ca bobu,
Mândră floare-i norocu,
Nu să face-n tăt locu.
Să face, unde să face,
Unde-i gras locu și-i place.
Să face, pă lângă drum,
Nu-l află omu cel bun.

Filip Maria, 75 ani, Cupșeni, 1984.

23.

Colo-n jos și mai în jos,
Este-on râț tare frumos.
La mijlocu râțului,
Este-o masă, de mătasă,
Cu fire, de aor, trasă.
Lângă masă cine sta?
Maica Sfântă să cânta.
Vin înjerii și o-ntreabă:
-Ce te cânti, Măicuță, dragă?
-Cum focu nu m-oi cânta,
Văzând puntea raiului,
Pă cât firu paiului.
Nime nu o poate trece,
Numa tri fete fecioare,
Făcând cruce căță soare.

Cosma Victoria, 54 ani, Groșii Țibleșului, 1984.

24.

Câte păsări, codru are,
Pui cu pui, au fiecare.
Câte păsări, codru-l trec,
Tăte-mi cântă când petrec.
Numa io nu poci cânta,
Că n-am unde m-așeza,
Că mi-o fost cuibu lângă drum,
Înt-o bortă de alun.
Căț oamini, pă drum, trecea,
Tăț în cuibu meu zvârlea,
Da io rău m-am mâniat,
Cuibuțu mi l-am mutat,
În vârvuțu muntelui,
În bătaia vântului,
Sub crenguța bradului,
Unde-i greu voinicului.

Buda Dochia, 48 ani, Ungureni, 1979.

25.

Măi, cucuț, cu pană sură,
Ce tăt cânt, în curmătură?
De nu cânt, din sus de sat,
Că bădița m-o lăsat.
Nu m-o lăsat de urâtă,
M-o lăsat c-am fo pârâtă,
Că m-o pârât hâdele,
Pân ce-m albăsc hainile.
Io mai tare le-oi albi,
Cu apă din râuleț,
Să siu dragă la băieți,
Cu apă, din râu nost,
Să siu dragă cui am fost.
Când treci, bade, pângă noi,
Nu te uita înapoi,
Nu te uita, oblu-n curte,
Că io am dușmane multe.
Fă' te uită, păstă sat,
Să creadă că ne-am lăsat.
Fă' te uită, păste râț,
Să creadă că ne-am urât.

Buda Dochi, 48 ani, Ungureni, 1979.

26.

Mi-o făcut, mama, gura.
Mi-o făcut-o de oțal,
Cântă, ca ș-on clopoțal.
Mi-o făcut-o de oiagă,
Cântă, ca ș-a badii dragă.
Mi-o făcut, mama, gura.
Mi-o făcut să știu cânta,
Să-m astâmpăr inima,
Mie și cui m-asculta.
Leagănă-te, vârv de brad,
Că și eu m-am legânat,
După cine mi-o fost drag,

C-așe mă leagân și eu,
După cine-m pare rău.

Buda Dochia, 48 ani, Ungureni, 1979.

27.

Dragu-mi-i la secerat,
Când îi badea la legat.
Holdiță mândră, pă hat,
Cine, Doamne, te-o arat?
On pluguț, cu patru vaci,
Drăguciorii mei, cei dragi,
On pluguț, cu patru boi,
Drăguciorii mei, cei doi.
Io săcer și badea leagă,
L-amândoi lumea ni-i dragă.

Buda Ana, 28 ani, Ungureni, 1979.

28.

Mamă, di ce m-ai făcut,
Dacă noroc n-ai avut?
M-ai făcut, să n-am nici eu,
Să-m petrec lumea cu greu.
M-ai făcut, nici eu să n-am,
Să-m petrec lumea-n zădar.
Locomit-ai, la iosag,
Nu mi-ai dat să am om drag.
Locomit-ai, la on rât
Și m-ai dat după urât.
Ardă-te, focu, urât,
De tri ori te-am căntălit
Și te-am căntălit cu lut,
Tu, urâte, ai tras mai mult
Și te-am căntălit, cu sare,
Tu, urâte, ai tras mai tare.
Ardă-l, focu, urātu,

Că mere, pă valea sacă
Și strâgă că el să-neacă.
Mere, pă râtu uscat
Și strâgă că s-o-necat.
Urâtu, care-i urât,
Trebe-n codru celuit
Și cu paru-n cap lovit
Și să-i spui că l-o trăsniț
Și cu paru-n cap, de dat,
Și să-i spui că l-o tunat.

Buda Dochia, 48 ani, Ungureni, 1979.

29.

Dragu-mi-i la secerat,
Când îi badea la legat.
Io săcer și badea leagă,
L-amândoi lumea ni-i dragă.
Io săcer, badea adună,
L-amândoi lumea ni-i bună
Fântânioară mândră-n hat,
De noroc trebe cătat,
Nu cu tăț răii prădat.
Fântânioară mândră-n rât,
De noroc trebe grijit,
Nu cu tăț răii-mpărțât.

Buda Ana, 66 ani, Ungureni, 2008.

30.

Fetile, până fetesc,
Tăt la măritat gândesc.
De-ar ști cum îi măritată,
Nu s-ar gândi niciodată,
Că măritatu nu-i noroc,
Că bărbatu-i zdici de foc.
Măritatu nu-i tigneală,

Că bărbatu-i zdici de pară.

Buda Ana 66 ani, Ungureni, 2008.

31.

Haida, bade,-n târg, pă joi,
Să ne tâlnim amândoi,
Că de când a fost lumea,
În Lăpuș îi târg joia.
Poț vinde, poț cumpăra,
Da nu cumperi dragostea.
Poț vinde, poț târgui,
Numa nu-ț poț bănui.
Alți-or vinde boi și junci
Și io țâie buză dulci.
Alți-or vinde boi și vaci
Și io țâie buză draji.
Haida, bade,-n târg, pă joi,
Să ne tâlnim amândoi.

Buda Ana, 66 ani, Ungureni, 2008.

32.

Săraci cărările mele,
C-o crescut iarba, pă ele.
Pă cărarea, di la joc,
O răsărit bosâioc
Și pă cele, din uliță,
O răsărit tămâiță.
P-aceie, di la mama,
O crescut mare iarba.
Din vârvuțu muntelui
Șede ruja soarelui
Și judecă florile
Și le judecă pă flori,
Ca și soacra, pă nurori.

Buda Ana, 66 ani, Ungureni, 2008.

33.

Când a si nunta mândrii,
Io m-oi culca și-oi durni,
Pă piatra besericii.
Cine-a vini să mă scoale,
Nu mai vede altu soare.
Măi, de vine mirile,
Atâtea i-s zâlile.
Măi, de vine mireasa,
Atâta i-i viața.

Cârțiță Gherasim, 78 ani, Ungureni, 2003.

34.

Miresucă, cu mărgele,
Cu obrazuri frumoșele,
Obrăjorii s-or usca,
Mărjelile ț-or pica.
Și io am avut mărjele,
Și obrazuri subțârele.
Mărjelile mi-o picat,
Obrăjorii s-o uscat.

Magdău Zamfira, 53 ani, Ungureni, 2003.

35.

Trimăs-o-mpăratu carte,
La feciorii, di pă sate,
Să nu-și facă rochii-n flori,
Că nu le rămân feciori
Să nu-și facă rochii mierâie,
C-o murit, mai mult de-o mie.
Împărate, împărate,
Pune pace, nu te bate.
Drăguțele-s tinerele
Nu știu rându la oțăle.

La oțale și lanțuri,
Da știu rându la pluguri.

Ungur Zamfira, 53 ani, Ungureni, 2003.

36.

Din căsuța maicii plină,
Numa sângur îs la cină.
Din căsuța maicii rasă,
Numa sângură-s la masă.
O știut măicuța bine,
Că io n-oi ave pă nime,
Horile mi-or prinde bine.
O știut măicuța me,
Io pă nime n-oi ave,
Horile m-or mângăie.

Ungur Zamfira, 53 ani, Ungureni, 2003.

37.

Munte, munte, brad stufos,
Ia, apleacă-ț vârvu-n jos.
Să mă sui, în vârvu tău,
Să văd până-n satu meu,
Să văd casa și moșia,
Copilașii și soțâia.
Copilașii mei ce fac?
Copilașii mei fac bine.
Stau la masă, mîncă pâne.
-Mamă, tata meu, când vine?
Vine azi ori vine mâne,
Ori păstă on an de zâle.
Ai plecat tată-n război
Și-ai lăsat și car și boi.

Șanta Frăsina, 81 ani, Rogoz, 2008.

38.

Care cuc mi-o cântat mie,
Di la moarte să nu vie.
Vie-i numa penile,
Că mi-o cântat relile.
Vie-i penile, pă vale,
Mi-o cântat de supărare.
Vie-i penile, pă luncă.
Mi-o cântat numa de ducă,
De dor și de supărare multă,
Să mă duc în țări streine,
Unde nu cunosc, pă nime,
Numa frunza și iarba,
Care-i în tăta lumea.
Dui și duinu și daina,
Vai și-amar de viața mea.

Buda Ana, 79 ani, Ungureni, 2008.

39.

Săracile maicile,
Cum leagână fetile.
Le leagână, le tragână,
Le dau pă mână străină.
Le leagână, le hrănesc,
Străinii le hăsnuiesc.
Străinii, până ce cină,
Le țân sfeșnic și lumină.
Pă când gată de cinat,
Au vasăle de spălat,
Pruncuț mic, de legănat
Și trăiesc tăt cu bănat.

Herman Hermina, 78 ani, Rogoz, 2009.

40.

Săcerat-o, fetile,
Holdă ca păretille
Și feciorii le-o pus clăi
Ca, cătanele-n bătai
Și le-o pus tâte șireag
Ca, cătanele-n Reteag
Și le-o pus tâte șiruț
Ca, cătanele-n Clujuț.
Cununa de unde vine,
Multe care rămân pline.
Carele grâu aducând,
Voie bună, gazdii dând.
Oare ce zgomot s-aude?
Vin feciorii să ne ude.
Ii cununa ne-or uda,
Noi bine ne-om uspăta,
C-am gătat bine holda.

Herman Hermina, 78 ani, Rogoz, 2009.

41.

Săracă, inima me,
Iară prinde a mă dure,
Nime nu ști că di ce.
De-u-ai duce-o, la izvor,
Nu ai cunoaște-o din mol.
De-u-ai duce-o, la fântână,
Nu ai cunoaște-o din tină,
C-am ajuns mamă streină,
Cu durere la inimă.

Șanta Frăsina, 81 ani, Rogoz, 2008.

42.

Lumea zâce că mi-i bine,
Plânge pământu, sub mine
Și io plâng deasupra lui
C-am rămas a nimăru.
N-am știut că ce-oi ajunge:
Io-i cânta și ochii-or plânje,
Să n-am mamă, să n-am tată,
Gândești că-s născut din piatră,
Să n-am fraț, să n-am surori,
Gândești c-am picat din nori.
Peline, iară peline,
Amară-i inima-n mine.
Pelin beu, pelin mănânc,
Noaptea, pe pelin mă culc.
Dimineața, când mă scol,
Beu pelin ș-apoi mă spăl.
Io ieu cofa să beu apă,
Cofa de pelin îi rasă.

Pițiș Nicolae, 69 ani, Lăpuș, 2009.

43.

Păsăruică, di pă munte,
Dui, dui, dui și iară dui,
Auzât-am că știi multe.
De știi multe, hai, mă-nvață,
Că io pier, cu doru-n brață.
De știi multe, hai și-m spune,
Că io piei, cu doru-n lume.

Ungur Zamfira, 53 ani, Ungureni, 2008.

44.

Mulț drăguți am avut eu,
După tăț îmi pare rău,

Nu-m pare ca după unu,
C-o fo frumos, ca păunu,
Când întra la noi, în tindă,
Struțu lui juca, la grindă.
Când întra la noi, în casă,
Struțu lui juca, pă masă.
Și-am avut drăguț, în sat,
Da mămuca nu m-o dat.
Și-o vinit on rău, din lume,
Tehergheu ș-on mare câne.
Num-o vorbă i-am vorbit,
Mama m-o și logodit.
Num-o vorbă i-am lăsat,
Mama m-o și măritat.
Pă la două luni, de zâle,
Vine mama, pă la mine.
- Fata mamii, de-o duci bine,
Unde-i carnea, di pă tine?
- Carnea și obrazurile,
Le-o mâncat nevoile.

Ungur Marius, 10 ani, Ungureni, 2008.

45.

În pădure, când mă bag,
Tăte crengile mă trag,
Numa creanga, ce uscată,
Nu te traje niciodată,
O bătut-o vânturile,
Ca pă mine gândurile
Și-o bătut-o vânturi răci,
Ca pă mine gânduri săci.
Pruncu de-ar ști, când să naște,
Câte răle l-ar mai paște,
Țâța mamii nu ar suje,
Ar muri și-n rai s-ar duce.
Cucuțu-ș cântă glas,
Tăt omu îș ști năcazu.
Cucu cântă-nt-a lui glas,

Omu ști a lui năcaz.
Mult mă-ntreabă-on fir de iarbă,
Pân ce port cămeșa neagră?
Soponită, mi-i urâtă,
Neagră mi-o fo rânduilită.
Din copilăria me,
N-am știut ce-i binele.
Altu moare, de bătrân,
Nu ști rău di ce-i bun,
De-aș trăi ca bradu-n munte,
N-aș purta supărări multe.

Butcure Anica, 78 ani, Cupșeni, 2008.

46.

Bădiță, cu patru boi,
Când treci sara, pă la noi,
Pune clopote pă boi,
La zdici pleasnă, de mătasă,
Să te-aud bade, din casă.
Pă juncanii, dinainte,
Pune clopote sleite,
Pă juncanii, dinapoi,
Pune clopote de sloi.

Hereș Viorica, 78 ani, Costeni, 2008.

47.

Cucule, mare dușman,
Ț-am plătit să-m cânț on an.
Când o fo, la Sânzâiene,
Ț-ai băgat clonțu, su pene
Și te-ai dus fără de vreme.
Te-ai dus cuce, di p-aici
Și-ai lăsat puiți mici,
I-ai lăsat lâng-o tulpină,
Să-i crească mamă streină

Ș-o vinit o păsăre
Ș-o luat puii cu ie.
Ș-o vinit cucu, la vreme
Ș-o aflat puii, cu pene.
- Pasăre, ce mi-i pofti
Pântru c-ai crescut puii?
- Io nimic nu o-i pofti,
Numa io, când oi muri,
Să mă cânt tu cu puii.

Burzo Valer, 73 ani, Suciul de Sus, 2008.

48.

Haida, mândră, să lucrăm
Holda, ca să o gătam.
Dacă holda om găta,
Noi cu drag ne-om săruta
Și te-oi strânje, mândră-n, brață,
Până-n zori de dimineață
Și te-oi strânje, mândra, me,
Câte zâle ne-om ave.

Burzo Valer, 73 ani, Suciul de Sus, 2008.

49.

Cine n-are noroc, n-are,
De cum naște până moare,
Pă cum nici io n-am avut,
De când mama m-o făcut.
Mândră floare-i norocu,
Nu să face-n tăt locu,
Că să face pângă apă,
Cu noroc îi cine-o află.
Să mai face supt on prun
Și n-o află omu bun.
Omu bun n-are noroc,
Mai bine-ar căde în foc.

Omu bun n-are tigneală,
Mai bine ar căde în pară.

Cârțiță Gherasim, 75 ani, Ungureni, 2008.

50.

Pintea, Pintea n-o murit,
Doar, on pic, s-o hodinit.
Pintea de s-ar deștepta,
În vârvu Șetrii-ar urca,
Di pă munte s-ar uita,
Jos în munte ș-ar vedea,
Cetatea Mănăstirea.
Di pă munte-ar coborî,
În mijlocu cetățî
Și frumos ar întreba,
Cine-o zădit cetatea,
Cetatea Mănăstirea?
E frumos de lăudat
Și în cântece de cântat,
Că e Pintea-adevărat.

Cârțiță Gherasim, 75 ani, Ungureni, 2008.

IOANA POP – TUPIȚĂ

Străgături

51.

Otii mnei îs ca de lup,
Ce văd zua, noaptea duc.